vocati ſunt in euangelio laborauit: cur ergo non cogeret
eccl'ia ꝑditos filios vt redirēt: ſi ꝑditi filij coegerūt alios
vt perirēt? Sequit᷑: Et in tꝑe meſſis dicā meſſoribꝰ: Col
lite ꝑmū ʒiʒania: ꝛ alligate ea in faſciculos ad ꝯburēdū.
REMI. Meſſis aūt appellat᷑ tēpus metendi: p meſſē
vo deſignat᷑ dies iudicij: i quo ſepandi ſūt boni a malis.
Sed ꝓpt᷑ qđ dicit: CHRY. Colligite ꝑmū ʒiʒania?
Ut nō timeāt boni: q̄ſi ſimul cū ʒiʒanijs tollat᷑ frumētū.
HIER. Qđ autē dicit ʒiʒaniorū faſciculos igni tradi ꝛ
triticū ꝯgregari in horrea: manifeſtū eſt hereticos quoſ/
qꝫ ꝛ hypocritas gehēne ignibus ꝯcremandos: ſcōs vo
q̄ appellant᷑ triticū horreis .i. celeſtibus māſionibus re/
cipi. AVG. de que. euā. Querī aūt pōt cur non vnū fa/
ſceꝫ aut vnū aceruū ʒiʒaniorū fieri dixerit: niſi forte ꝓpter
varietatē hereticorū nō ſolū a tritico ſꝫ etiā a ſeipſis di/
ſcrepantiū. Ipſa vniuſcuiuſqꝫ hereſeos in qbus ſigilla/
tim ſua cōione diſiuncti ſūt: noīe faſciculorū deſignauit:
vt etiā tūc incipiāt alligari ad cōburendū cū a catholica
cōione ſegregati: ſuas ꝓprias q̄ſi eccleſias habere cepint
vt cōbuſtio earū ſit in fine ſcl'i nō alligatio faſciculorū.
Sꝫ ſi ita eſſet: nō tā multe reſipiſcēdo: ꝛ in catholicā re
meando ab errore diſcederēt. Quapropt᷑ alligatio faſci
culorū in fine ꝑfutura ē: vt nō cōfuſe: ſꝫ p mō ꝑuerſitatis
ſue vniuſcuiuſqꝫ erroris ꝑtinacia puniat᷑. RABA. Et
notandū ꝙ vbi dicit: Seminauit bonū ſemen. notat bo/
nā voluntatē q̄ in electis ē. vbi vero dicit: Inimicus. cau
telā habendā intimare voluit: de qua creſcentibꝰ ʒiʒanijs
q̄ſi patienter ferens ait: Inimicus homo hoc fecit. patiē/
tiā nobis ꝯmendauit. vbi vero ait: Ne forte colligētes ʒi
ʒania. donauit nobis diſcretionis exemplū. Qđ aūt ſub
iungit: Sinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſem. cōmenda/
uit longanimitatē. Ad vltimū iuſticiā cum dicit: Alligate
ea in faſciculos ꝛc̄.

Aliam parabolam propoſuit eis dicens: Si
mile eſt regnum celorum grano ſynapis: qđ acci/
piens homo ſeminauit in agro ſuo: qđ minimum
quidem eſt omnibus ſeminibus. Cum autē cre/
uerit: maius eſt omnibus oleribus: ꝛ fit arbor ita
vt volucres celi veniāt ꝛ habitent in ramis eius.
CHRY. Quia dn̄s dixerat ꝙ de ſemine tres partes
pereunt: ꝛ ſaluat᷑ vna. ꝛ in ipſa rurſus que ſaluat᷑: multa
efficit᷑ iactura ꝓpter ʒiʒania que ſuperſeminant᷑: ne dicerēt:
Qui ergo erūt ꝛ quāti fideles? ꝯtra hūc timorē aufert
p parabolā ſynapis. ꝛ ideo dicit: Aliam parabolā ꝓpo
ſuit eis dicēs: Simile ē regnū celorum grano ſynapis.
HIER. Regnū celorū ꝑdicatio euangelij eſt ꝛ noticia
ſcripturarū q̄ ducit ad vitā: de qua dicit᷑ ad iudeos: Au/
feret᷑ a vobis regnū dei. huiuſmodi ergo regnū celorū eſt
ſimile grano ſynapis. AVG. de que. euan. Granū nāqꝫ
ſynapis ad feruorē fidei ꝑtinet: vel eo ꝙ dicat᷑ venena ex
pellere. Sequit᷑: Quod accipiēs homo ſeminauit i agro
ſuo. HIERO. Homo q̄ ſeminat in agro ſuo a pleriſqꝫ
ſaluator intelligit᷑: q̄ in animis credētiū ſeminat. Ab alijs
ipſe homo ſeminās in agro ſuo. i. in corde ſuo. Quis aūt
eſt iſte q̄ ſeminat: niſi ſenſus noſter ꝛ animus q̄ ſuſcipiēs
granū ꝑdicationis: ꝛ fouēs ſementē humore fidei facit
in agro ſui pectoris pullulare? Sequit᷑: Qđ minimū qui
dē ē omnibus ſeminibus. Predicatio euāgelij minima ē
oībus diſciplinis. ad primā quidē doctrinā fidē non ha
bet veritatis: hoiem deū: deū mortuū: ꝛ ſcandalū cru/
cis ꝑdicās: cōfer huiuſmodi doctrinā dogmatibus phi/
loſophorū ꝛ libris eorū: ꝛ ſplēdori eloquētie: ꝯpoſitioni
qꝫ ſermonum: ꝛ videbis quāto minus ſit ceteris ſemini
bus ſemen euāgelij. CHRY. Uel minimū ſemen euā/
gelij: q2 diſcipuli vniuerſis erāt imbecilliores: ſꝫ tn̄ quia
magna erat virtus in eis: expanſa ē eorū predicatio vbi
qꝫ terrarū. ꝛ ideo ſequit᷑: Cū aūt creuerit: maius ē oibus
oleribus. i. dogmatibus. AVG. de que. euan. Dogma/
ta autē ſunt placita ſectarum. i. vt placuit ſectis. HIE/
RO. Phariſeorū. n. dogmata cū creuerint: nihil mordax
nihil vitale demonſtrant: totū marcidūqꝫ ebulit
in olera ꝛ in herbas que cito areſcūt ꝛ corruūt. Predica/
tio aūt euāgelica q̄ parua videbat᷑ in principio: cū vel in
animā credētis: vel in totū mundū ſata fuerit: non exur
git in olera: ſed creſcit in arborē: ita vt volucres celi q̄s
vel animas credentiū: vel fortitudines dei ſeruitio māci
patas ſentire debemꝰ: veniant ꝛ habitēt in ramis eius.
vn̄ ſequit᷑. Et fit arbor ita vt volucres celi veniāt ꝛ habi
tent in ramis eius. Ramos puto euāgelice arboris qui
de grano ſynapis creuerint: dogmatū ēē diuerſitates: in
q̄bus ſupradictarū volucrū vnaqueqꝫ requieſcit. Aſſu/
mamus ꝛ nos pēnas colūbe vt ad altiora volitātes poſ
ſimus habitare in ramis huius arboris: ꝛ nidos nobis
facere doctrinarū: terrenaqꝫ fugiētes ad celeſtia feſtina/
re. HILA. Uel grano ſynapis ſeipſū dn̄s cōparauit:
acri ſemini ꝛ oiū ſeminū minimo: cuiꝰ v̄tus ꝑſſuris accen
dit᷑. GRE. xix. mora. Ipſe qđē ē granū ſynapis q̄ in hor
to ſepulture plantatus: arbor magna ſurrexit. Granū nā/
qꝫ fuit cū moreret᷑: arbor cū reſurgeret: granū p humili/
tatē carnis: arbor p potētiā maieſtatis. HILA. Granū
igit᷑ hoc poſtq̄ i agro ſeminatū fuit. i. vbi a ꝓplo ꝯprehē/
ſus ꝛ traditꝰ morti: tāq̄ i agro fuit ſatiōe q̄dā corpis cō
ſepultus: vltra mēſurā omniū olerū excreuit: ꝛ vniuerſā
ꝓphetarū gloriā excedit. Oleris eniꝫ vite tanq̄ egroto
iſrael data ē predicatio ꝓphetarū: ſed iā in ramis arbo
ris celi volucres inhabitant: aplos. ſ. ex chriſti virtute ꝓ/
tenſos: ꝛ mundū inumbrantes in ramis intelligimus: in
quo gētes in ſpē vite aduolabūt: ꝛ aurarū turbine i. dia
boli ſpū flatuqꝫ vexate: tanq̄ in ramis arboris cōquie/
ſcent. GRE. xix. mora. In iſtis etiā ramis volucres re
quieſcūt: q2 ſācte anime quibuſdā virtutū pēnis a terre/
na cogitatione ſe ſubleuant: in eorū dictis atqꝫ cōſolatio
nibus ab huiuſmōi fatigatione vite reſpirant.

Aliam parabolā locutꝰ eſt eis: Simile eſt re
gnum celorum fermento: quod acceptum mulier
abſcōdit i farine ſatis tribꝰ donec fermētatū ē totū.
CHRY. Ad idē oſtendendū dn̄s apponit parabolā
de fermēto. vn̄ dicit: Aliā parabolā locutus ē eis: Simi
le ē regnū celorū fermēto. q. d. Sicut fermētum multā fa/
rinā trāſmutat in ſuā virtutē: ita ꝛ vos totū mundū trāſ
mutabitis. Et vide xp̄i prudentiā: ea eni q̄ ſūt nature in/
ducit: demōſtrās qm̄ ſicut illa poſſibile ē fieri: ita ꝛ hoc.
Nō aūt dixit ꝙ poſuit ſimplicit᷑ ſꝫ abſcōdit: ac ſi diceret:
Ita ꝛ vos cū ſubiecti fueritis ipugnatoribꝰ veſtris: tūc
eos ſupabitis. Et ſicut fermentū ſuffodit᷑ quidē nō autē
deſtruit᷑: ſed paulatim ad ſuū habitū oīa trāſmutat: ſic ꝛ
in ꝑdicatione veſtra continget. non itaqꝫ q2 multas dixi
ſupuenturas vobis vexatiōes timeatis. ita enim fulgebi
tis ꝛ oēs ſupabitis. tria aūt ſata hic ꝓ multis poſuit. hūc
eniꝫ numerū determinatū ꝓ multitudine indeterminata
accepit. HIERO. Satū aūt ē genus mēſure iuxta mo/
rē ꝓuincie paleſtine: vnū modium ꝛ dimidiū accipiēs.
AVG. de que. euā. Uel fermentū dicit dilectionē eo ꝙ
feruēſcere facit ꝛ excitat. Mulierē: ſapientiā dicit. In fa
rine autē ſatis tribꝰ intelligunt᷑ vel tria illa in hoīe: ex to/
to corde: ex tota anima: ꝛ ex tota mēte. vel tria illa fructi
fera: centeſimū: ſexageſimū: ꝛ triceſimū. vel tria illa gene
ra hoīum noe: daniel: ꝛ iob. RABA. Dicit aūt donec
fermētatū ē totū. q2 charitas in nr̄a mēte recōdita eo vſ/
qꝫ creſcere debet: vt totā mentē in ſui ꝑfectionem ꝯmutet
qđ hic inchoat᷑: in futuro vo ꝑficit᷑. HIER. Uel alit᷑: Mu
lier iſta q̄ fermentū accipit: ꝛ abſcōdit: ꝑdicatio mihi vi
det᷑ aplica vel eccleſia de diuerſis gentibꝰ ꝯgregata. hec
tollit fermētū: intelligentiā. ſ. ſcripturarū ꝛ abſcondit il/
lud in farine ſatis tribus: vt ſpūs aīa corpus in vnū re/

dacta nõ diſcrepent inter ſe. Uel aliter: Legimus in pla
tone tria eſſe in anima: rõnale: iraſcibile: ⁊ ↄcupiſcibile.
⁊ nos ẽ ſi accepimus fermentũ euãgelicũ ſacrarũ ſcriptu
rarũ: in rõne poſſideamus prudẽtiã: in ira odiũ cõtra vi
tia: in deſiderio cupiditatẽ virtutũ: ⁊ hoc totũ fiet ꝑ euã
gelicã doctrinã quã nobis mater eccl'ia preſtitit. dicã ⁊
quoꝝdã intelligentiã: mulierẽ iſtã, ⁊ ipſi eccleſiã interp
tanẽ: q̃ fidẽ hominis farine ſati ſ trib⁹ ↄmiſcuit. ſ. creduli
tati patris ⁊ filij ⁊ ſp̃ũſſci: cũ in vnũ fuerit fermẽtata: nõ
nos ad triplicẽ deũ: ſꝫ ad vnius diuinitatis ꝑducit noti
ciã. pius quidẽ ſenſus: ſꝫ nũq̃ parabole ⁊ dubia enigma
tũ intelligentia pñt ad auctoritatẽ dogmatũ ꝓficere. HI
LA. Fermẽto ſe dñs cõparauit. fermentũ enĩ de farina
ẽ: qḋ virtutẽ acceptã aceruo ſui generis reddit. hoc autẽ
fermentũ acceptũ mulier ſynagoga. ſ. ꝑ iudiciũ mortis
abſcondit hoc: aut in farine mẽſuris tribus. i. legis: pro
phetarũ: euãgelioꝝ eq̃litate coopertũ: oĩa vnũ fecit: vt
q̄d lex cõſtituit: ꝓphete nũciauerũt: idipſũ euãgelioꝝ
ꝑfectionibus explicat: q̃q̃ ad triũ gentiũ vocationẽ: ex
ſem cham ⁊ iaphet: tres mẽſuras farine eſſe referendas
ſenſiſſe multos memini. Sꝫ neſcio an hoc ita opinari rõ
ꝑmittat: cũ etſi omniũ gentium vocatio ſit: in his tñ chri
ſtus nõ abſconſus ſit ſed oſtenſus: ⁊ in tanta infidelium
multitudine fermentatũ ẽ totũ.

Hec omnia locutus eſt ieſus in ꝑabolis ad
turbas: ⁊ ſine ꝑabolis non loquebatur eis: vt iple
retur quod dictũ erat per prophetã dicentẽ: Ape
riam in ꝑabolis os meũ: eructuabo abſcondita
a conſtitutione mundi.

CHRY. Poſt ꝑmiſſas parabolas ne aliq̃s opinaret
q̃ chriſtus noua induceret: induxit euãgeliſta ꝓphetam
etiã hũc ꝑdicẽtẽ doctrine modũ. Et iõ dicit: Hec omia
locu. ẽ ie in para. ad turbas. Marcus aũt ait: Oñ ſic po
terãt audire: loq̃bat eis ſermonẽ in parabolis. vñ nõ mi
reris ſi de regno diſputãs grani ⁊ fermẽti meminit: hoĩ
bus. n. loq̃bat ideotis ⁊ indigẽtibus ab his induci. RE
MI. Parabola grece: latine dr̃ ſimilitudo ꝑ quã veritas
demonſtrat. Oñdit quippe in ipſa ſilitudine quaſdã figu
ras vboꝝ ⁊ imagines vitatis. HIER. Nõ aũt diſcipu
lis ſꝫ turbis parabolas loq̃bat: ⁊ vſq; hodie turbe i pa
rabolis audiunt: ⁊ iõ dr̃: Et ſine parabolis nõ loq̃batur
eis. CHRY. Quãuis enĩ multa ſine parabolis non
turbis dixerit ſꝫ tñ tunc nihil. AVG. de qõ. euan. Uel
hoc dr̃: nõ q: nihil ꝓprie locutus ẽ: ſꝫ q: nullũ fere ſmo
nẽ explicauit: vbi nõ ꝑ parabolã aliqḋ ſignificauit: q̃uis
in eo aliqua ⁊ ꝓprie dixerit: ita vt ſepe inueniat totus
ſermo eius parabolis explicatus: totus aũt ꝓprie dict⁹
nullus inueniat. Explicatos autẽ ſermones dico qñ ex
aliqua occaſiõe rerũ incipit loq̃: quouſq; terminet q̃cq̃d
ad ipſã reꝫ ꝑtinet ⁊ tranſeat ad aliud. Nõnũq; ſane alius
euangeliſta correxerit: qḋ alius diuerſis tꝑibus dictuꝫ
indicat. nõ enĩ oĩno ſm rerũ geſtarũ ordinẽ: ſꝫ ſm ſue q̃ſ
q; recordationis facultatẽ narrationẽ quã exorſus ẽ or
dinauit. Quare aũt in parabolis loq̃ret: manifeſtat euã
geliſta cũ ſubdit: Ut adimpleret qḋ di. ẽ ꝑ ꝓphe. di. Ape
riã in para. os meũ. eruc. abſcõ. a conſti. mũdi. HIER.
Hoc teſtimoniũ de. lxxvij. pſalmo ſumptũ ẽ. Legi in nõ
nullis codicib⁹ eo loco vbi nos poſuim⁹ ⁊ vulgata edi
tio hꝫ: Ut adimpleret qḋ dctũ ẽ ꝑ ꝓphetã dicentẽ: ibi ſcri
ptũ ẽ ꝑ eſaiã ꝓphetã dicentẽ. REMI. Unde porphyri⁹
obiecit fidelibus: Euãgeliſta nr̃ tate inſipiẽtie fuit: vt qḋ
reperit i pſalmis: ipſe deputauerit eſaie. HIER. Quia
ẽ minime iueniebat in eſaia arbitror poſtea a prudẽtib⁹
viris eẽ ſublatũ. Sꝫ mihi vr̃ i principio ita editũ: Qḋ ſcri
ptũ eſt ꝑ aſaph ꝓphetã dicentẽ. Septuageſimus. n. ſepti
mus pſalm⁹ de quo ſumptũ ẽ hoc teſtimoniũ: Aſaph ꝓ
phete iſcribit: ⁊ ꝑmũ ſcriptorẽ nõ itellexiſſe aſaph: ⁊ pu
taſſe ſcriptoris vitiũ: atq; emẽdaſſe nomẽ eſaie: cuius vo
cabulũ manifeſtius erat. Sciendũ ẽ itaq; q̃ non ſolũ da
uid: ſꝫ etiã ceteri quoꝝ in pſalmis et hymnis ⁊ canticis
dei ꝑſcripta ſũt noĩa, ꝓphete ſũt appellãdi: aſaph videlꝫ
⁊ idithũ ⁊ oſraites: ⁊ reliq̃ quos ſcriptura ↄmemorat. qḋ
q; in ꝑſona dñi dr̃: Aperiã in parabolis os meũ. Cõſide
randũ attẽtius ⁊ inueniẽdũ deſcribi egreſſum iſraelis ex
egypto: ⁊ oĩa ſigna narrari q̃ in exodi cõtinent hiſtoria.
Ex quo intelligim⁹ vniuerſa illa q̃ ibi ſcripta ſũt parabo
lice ſentienda ⁊ manifeſtare abſcõdita ſacra. Hoc enĩ ſal
uator edicturũ ſe eẽ ꝑmittit dicẽs: Aperiã in parabol' os
meũ. GLO. q. d. Qui pri⁹ locutus ſũ ꝑ ꝓphetas: mõ in
ꝓpria ꝑſona aperiã os meũ in parabolis: ⁊ eructuabo
de theſauro mei ſecreti: emittãꝫ myſteria que abſcondi
ta erant a conſtitutione mũdi.

Tunc dimiſſis turbis venit in domũ: ⁊ acceſ
ſerunt ad eum diſcipuli eius dicẽtes. Ediſſere no
bis parabolã ç̃çanioꝝ agri. Qui reſpondẽs ait:
Qui ſeminat bonũ ſemen eſt fili⁹ hominis. Ager
autẽ eſt mundus. Bonũ vero ſemen: hi ſunt filij
regni. ç̃çania autẽ filij ſunt nequã. Inimicus au
tẽ qui ſeminauit ea eſt diabolus. Meſſis vero cõ
ſũmatio ſeculi ẽ. Meſſores autẽ angeli ſunt. Si
cut ergo colliguntur ç̃çania ⁊ igni cõburuntur:
ſic erit in conſũmatiõe ſeculi. Mittet filius homi
nis angelos ſuos ⁊ colligẽt de regno eius omnia
ſcandala: ⁊ eos qui faciũt iniquitatẽ ⁊ mittẽt eos
in caminũ ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ.
Tunc iuſti fulgebunt ſicut ſol in regno patris eo
rũ. Qui habet aures audiendi audiat.

CHRY. Locutus fuerat dñs turbis in parabolis vt
eos ad interrogandũ induceret: ⁊ q̃uis multa in parabo
lis dixiſſet: nullus tñ euꝫ interrogauit: ⁊ iõ eos dimiſit.
vñ ſequit: Tũc dimiſſis turbis venit in domũ. Nullus
aũt euꝫ ſcribarũ ſequit. vñ manifeſtum eſt q̃ ꝓpter nihil
aliud pri⁹ ſeq̃bãt: q̃ vt eũ caperẽt in ſermone. HIER.
Dimittit aũt turbas ⁊ domũ reuertit: vt accedãt ad euꝫ
diſcipuli: ⁊ ſecreto interrogẽt q̃ ppl's nec merebat audi
re: nec poterat. RABA. Myſtice aũt dimiſſa turba tu
multuantiũ iudeoꝝ ingredit eccleſiã gentiũ: ⁊ fidelibus
exponit ſacramẽta celeſtia. vñ ſequit: Et acceſſerũt ad eũ
diſc. ei⁹. d. Ediſ. no. para. ç̃ça. agri. CHRY. Cũ aliq̃ñ
volẽtes diſcere formidauerint interrogare: nũc libere in
terrogãt ⁊ ↄfiſi ſunt: qm̃ audierãt: Uobis datum ẽ noſſe
myſteriũ regni dei. iõq; ſingulariter interrogant: nõ multi
tudinẽ emulãtes: q̃bus nõ erat datũ. Dimittũt aũt para
bolã fermẽti ⁊ ſynapis vt manifeſtiores. Interrogãt au
tẽ de parabola ç̃çanioꝝ: q: hꝫ cõuenientiã ad ꝑmiſſã pa
rabolã de ſemine: ⁊ aliq̃d ãplius oſtẽdit. dñs aũt q̃ eſſet
parabola exponit. vñ ſequit: Qui rñdens ait eis: Qui ſe.
bo. ſe. ẽ fil. hoĩs. REMI. Ideo aũt dñs ſe filiũ homis
appellauit: vt hoc iudicio nobis exemplũ humilitat' re
linq̃ret. ſiue q: futurũ erat vt heretici negarẽt eũ verum
hoĩem eẽ: ſiue vt ꝑ humanitatis fidẽ poſſimus cõſcẽdere
ad diuinitatis cognitionẽ. Sequit: Ager aũt ẽ mũdus.
GLO. Cũ aũt ipſe ſit q̃ ſeminat agrũ ſuũ: manifeſtũ eſt
q̃ pñs mũdus ẽ eius. Sequit: Bonũ võ ſemẽ hi ſũt fi. re
gni. REMI. i. ſancti ⁊ electi viri q̃ inter filios regni cõ
putant. AVG. ↄtra fauſtũ: Ziçania aũt exponit dñs nõ
aliã falſa veris ſcripturis immiſſa: ſicut maniche⁹ interꝑta
tur: ſꝫ oẽs filios maligni. i. imitatores diabolice falſitatis
vñ ſequit: Ziçania aũt ſũt fi. neq̃. Per quos oẽs impios ⁊
malignos vult intelligi. AVGV. de q̃. euã. Dis aũt i
mũdicia in ſegete ç̃çania dicunt. Sequit: Inimicus aũt
q̃ ſe. ea ẽ diabolus. CHRY. Etenĩ hoc diabolice eſt
machinationis

machinatiõis vitari ſemꝑ inſerere errorē. Seqꝛ: Meſſis
vo ꝯſũ.ſe.ē. Alio aũt loco ait: de ſamaritanis loquēs: Le
uate oculos vr̃os ⁊ cõſiderate regiões: qm̃ iaʒ albe ſunt
ad meſſem. ⁊ rurſus: Meſſis quidē multa opariȷ̃ aũt pau
ci. in qbus vbis meſſem dicit iaʒ adeſſe. Qualiter ḡ h̄ eã
dicit eē futurã: Sʒ ſciendũ ꝙ in alia ſignificatiõe meſſeʒ
dicit: vñ ⁊ ibi dicit ꝙ alius ē q̄ ſeminat ⁊ alius q̄ metit. h̄
aũt eundē dicit eē q̄ ſeminat ⁊ q̄ metit: qm̃ ibi non ad ſui
differentiã: ſʒ apl'oꝝ ꝓphetas induxit. Eteniʒ ipſe chri/
ſtus ꝑ ꝓphetas ſeminauit in iudeis ⁊ ſamaritanis. Idē
ḡ nominat ſemē ſm̄ aliud ⁊ aliud. Cũ eniʒ de obediētia
loqᷓtur: ⁊ ꝑſuaſione ad fidē h̄ vocat meſſeʒ: ſic̄ in quo to/
tũ ꝑficit. Sed cũ inqrit de fructu auditiõis verbi dei: tũc
cõſũmationē dicit meſſem ſic̄ hic. REMI. Per meſſeʒ
eniʒ deſignat dies iudiciȷ̃ in quo ſepandi ſũt boni a ma/
lis: qȯ fiet miniſterio angeloꝝ. vñ infra dr̄: ꝙ veniet fi/
lius hominis cũ ãgelis ſuis iudicare. ꝓpt̄ qȯ ſequitur:
Meſſores aũt angeli ſunt. Sequit: Sic̄ ḡ ziꝫa. colli. ⁊ igni
cõbu. ſic erit in ꝯſũ. ſcłi. Mit. fi. ho. ãge. ſu. ⁊ colli. de reg.
ei⁹ oia ſcan. ⁊ eos q̄ fa. iniqtatē. AVG. xx. de ciui. dei:
Nunqd de regno illo vbi ſunt nulla ſcãdala: de regno ḡ
iſto eius qȯ ē hic. ſ. eccl'ia colligent. AVG. de q. euan.
Q aũtē ꝑmo ſepant ziꝫania hoc ē: qꝛ tribulatiõe ꝓcedē
te ſepabunt impȷ̃ a pȷ̃s: qȯ ꝑ bonos angelos intelligit
fieri: qꝛ officia vindicte pñt implere boni bono aĩo: quō
lex: quō iudex: officia vo miſericordie mali implere non
pñt. CHRY. Uel pōt intelligi de regno celeſtis eccle/
ſie: ⁊ tũc oñdit h̄ duplex pena: videlʒ ꝙ excidunt a glia:
in hoc qȯ dicit: Et colligēt de regno eius oia ſcandala. ſ.
ne ſcandala in regnũ eius intrēt. ⁊ hoc ꝙ ꝯburunt in hoc
qȯ ſubdit: Et mittēt eos in caminũ ignis. HIER. Oia
aũt ſcandala referunt ad ziꝫania. hoc aũt qȯ dicit: Et col
ligēt de reg. ei⁹ oia ſcan. ⁊ eos q̄ fa. iniqtateʒ. inter hereti/
cos ⁊ ſciſmaticos q̄ faciũt iniquitatē voluit diſtinguere:
vt ꝑ eos q̄ faciũt ſcãdala intelligant heretici: ꝑ eos vo q̄
faciũt iniqtates: intelligant ſciſmatici. GLO. Uel aliť:
Per ſcandala pñt intelligi illi q̄ ꝓbent ꝓximo occaſioneʒ
offenſionis aut ruine: ꝑ faciētes iniqtatē quoſcũqꝫ pecca
tes. RABA. Obſerua qȯ dicit: Et eos q̄ faciũt iniqui
tatē: no q̄ fecerũt: qꝛ non q̄ cõuerſi ſũt ad pniam: ſʒ ſolũ q̄
ꝑmanent in peccatis: eternis cruciatib⁹ mãcipãdi ſunt.
CHRY. Uide aũt ineffabilē dei amorē ad hoies. Eſt. n.
ad bñficia ꝓmptus ⁊ ad penaʒ tardus. cũ. n. ſeminat ꝑ ſe
ipſũ ſeminat: cũ aũt punit: ꝑ alios. mittit eni ad h̄ angelos
ſuos. Sequit: Ibi erit fle. ⁊ ſtri. dentium. REMI. His
vbis demonſtrat vera corporũ reſurrectio: nihilominus
oñdit ꝑ h̄ duplex pena inferni. ſ. nimȷ̃ caloris: ⁊ nimȷ̃ fri
goris. ſic̄ aũt ſcandala referunt ad ziꝫania: ita iuſti repu/
tant in filios regni de qbus ſequit: Tũc iuſti fulgebũt ſic̄
ſol in regno patris eoꝝ. in pñti eniʒ ſcl'o fulget lux ſcõꝝ
corã hoibus: poſt ꝯſũmationē aũt mũdi ipſi iuſti fulge/
bũt: ſic̄ ſol i regno pr̃is ſui. CHRY. No qꝛ ita ſolũ ſic̄
ſol: ſʒ qꝛ h̄ ſidere aliud magꝫ luculētu nō noſcim⁹: cogni
tis nobis vtit exēplis. REMI. Q aũt dicit: Tũc ful
gebũt: intelligendũ ē qꝛ ⁊ nũc fulget in exemplũ alioꝝ: ſʒ
tũc fulgebũt ſic̄ ſol ad laudandũ deũ. Sequit: Qui hʒ au
res audiēdi audiat. RABA. i. q̄ hʒ intellectũ itelligat:
qꝛ myſtice hec oia intelligeda ſũt.

Sile ē regnũ celorũ theſauro abſcondito in
agro quē q inuenit hō aſcõdit: ⁊ pre gaudio illi⁹
vadit ⁊ vēdit vniuerſa q̄ hʒ: ⁊ emit agrũ illũ.

CHRY. Parabole q̄s ſupra dñs poſuerat de fermē
to ⁊ ſynapi ad vtutē euãgelice ꝑdicatiõis referunt: qm̃ ſu
pabit orbē terrarũ. nũc aũt vt ꝓcioſitatē ⁊ magnificētiaʒ
eiuſdē oñderet: ꝓponit parabolã de theſauro ⁊ margari
ta dicens: Sile ē reg. ce. the. abſcon. in agro. Predicatio
eniʒ euãgeliȷ̃ occultata ē in mũdo. ⁊ ſi nō vēdideris oia:
nō emes eã: ⁊ cũ gaudio hoc oportet facere. vñ ſequit:
Quē q̄ inuenit hō abſcõdit. HILA. Hic qdē theſaur⁹
gratis inuenit. Euãgelioꝝ eniʒ ꝑdicatio in abſoluto eſt.
Sʒ vtēdi ⁊ poſſidēdi h⁹ mõi theſauri cuʒ agro poteſtas
nō pōt eſſe ſine ꝓcio: qꝛ celeſtes diuitie nō ſine dãno ſe/
culi poſſident. HIER. Q aũt abſcondit nō de inuidia
facit: ſʒ more ſeruãtis ⁊ nolētis ꝑdere abſcõdit in corde:
quē priſtinis ꝓtulit facultatib⁹. GRE. in ho. Uel aliter:
Theſaur⁹ in agro abſcõditus ē celeſte deſiderium. Ager
vo in quo theſaur⁹ abſcondit ē diſciplina ſtudiȷ̃ celeſtis:
quē. ſ. theſaurũ cũ inuenit homo abſcõdit. ſ. vt ſeruet: qꝛ
ſtudiũ celeſtis deſideriȷ̃ a malignis ſpiritib⁹ cuſtodiri nō
ſufficit ei q̄ hoc ab humanis laudib⁹ nō abſcondit. in pñ
ti etenim via q̄ſi in vta ſum⁹: qua ad patriaʒ ꝑgim⁹. Ma
ligni aũt ſpũs iter noſtrũ q̄ſi quidam latrũculi obſident.
Depredari ḡ deſiderãt: q̄ theſaurũ publice portãt in via.
Hoc aũt dico: nō vt ꝓximi nr̃i opa nr̃a nō videãt: ſʒ vt ꝑ
hoc qȯ agimus: laudes exteri⁹ nō q̄ramus. Celoꝝ autē
regnũ iccirco terrenis reb⁹ ſile dr̄: vt ex his q̄ anim⁹ no/
uit ſurgat ad incognita: vt ꝑ hoc ꝙ ſcit notũ diligere: di/
ſcat ignotũ amare. Sequit: Et pre gau. illi⁹ va. ⁊ vē. vni/
uer. q̄ hʒ: ⁊ emit agrũ illũ. Agrũ ꝓfecto vēditis oibus cõ
parat: q̄ voluptatib⁹ carnis renũciãs: cũcta ſua terrena
deſideria ꝑ diſcipline celeſtis cuſtodiã calcat. HIER.
Uel theſaur⁹ iſte in quo ſũt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie ab/
ſcõditi: aut de⁹ vbũ ē q̄ in carne chriſti videt abſcõditus:
aut ſcē ſcripture in qbus repoſita ē noticia ſaluatoris.
AVG. de que. euã. Hũc aũt theſaurũ dixit in agro ab
ſcõditũ. ſ. duo teſtamēta in eccl'ia: q̄ cũ qs ex parte intel
lectus attigerit: ſentit illic magna latere ⁊ vadit ⁊ vendit
oia ſua ⁊ emit illũ. i. ꝯtēptu tēporaliũ ꝯparat ſibi ociũ: vt
ſit diues cognitione dei.

Iteꝝ ſile ē regnũ celoꝝ homini negociatori
q̄rēti bonas margaritas. Inuēta aũt vna ꝓcioſa
margarita abiȷ̃t ⁊ vēdidit oia q̄ habuit ⁊ emit eã.

CHRY. Euãgelica ꝑdicatio nō ſolũ lucrũ multiplex
ꝓbet: ſʒ ⁊ ꝓcioſa ē vt margarita. Uñ p⁹ parabolã de the
ſauro ponit parabolã de margarita dicēs: Iteꝝ ſimile ē
reg. ce. homi negociatori. In ꝑdicatiõe eniʒ duo oʒ ad/
eſſe. ſ. ab hui⁹ vite negociȷ̃s ſeparari: ⁊ vigilantē eē qȯ ne
gociatio deſignat: vna aũt ē veritas ⁊ nō ꝑtita: ⁊ ꝓpter h̄
vna margarita dr̄ inuēta. Et ſic̄ q̄ margaritã hʒ: ipſe qui
dē nouit ꝙ diues ē: aliȷ̃s vo nō ē cognitus multotiēs eã
manu detinēs ꝓpt̄ eius puitatē: ita ē in ꝑdicatiõe euange
liȷ̃. q̄ eniʒ eã detinēt: ſciũt ſe diuites eē. Infideles aũt hũc
theſauꝝ neſciētes diuitias nr̃as ignorãt. HIER. Bone
aũt margarite pñt intelligi lex ⁊ ꝓphete. audi ḡ martion
⁊ manichee ꝙ bone margarite ſũt lex ⁊ ꝓphete. Una er/
go ꝓcioſiſſima margarita ē ſcia ſaluatoris ⁊ ſacrm̃ paſ/
ſionis ⁊ reſurrectiõis illius: qȯ cũ inuenerit hō negocia/
tor ſiṁis pauli apl'i: oia legis ꝓphetarũqꝫ myſteria ⁊ ob/
ſeruatiões ꝓſtinas in qbus inculpate vixerat: q̄ſi purga/
mēta ꝯtēnit vt ipſʒ lucrifaceret: nō quo iuētio bone mar
garite ꝯdēnatio ſit veterũ margaritarũ: ſʒ quo cõparatio
ne eius ois alia gēma ſit vilior. GLO. Uel ꝑ margari/
tã ꝓcioſã intelligit celeſtis vite dulcedo: quã inuentã oia
vēdēs emit: qꝛ q̄ celeſtis vite dulcedinē inquãtũ poſſibi/
litas admittit ꝑfecte cognouerit ea q̄ in terris amauerat:
libēter cũcta derelinquit: deforme conſpicit qcqd de ter
rene rei placebat ſpecie: qꝛ ſola ꝓcioſe margarite claritas
fulget in mēte. AVG. de q. euã. Uel hō cũ q̄rat bonas
margaritas: inuenit vnã ꝓcioſaʒ: qꝛ q̄rens hoies bonos
cũ qbus vtilr̄ viuat: inuenit vnũ ſine pctō ieſũ chriſtũ: aut
ꝓcepta q̄rens: qbus ſeruatis cũ hoibus recte cõuerſet.
Inuenit dilectioneʒ ꝓximi: in quo ex vno dicit apl's oia
cõtineri: aut bonos intellectus q̄rens inuenit illuʒ vnuʒ
q̄ cũcta ꝯtinent: in ꝓncipio erat vbũ: qȯ ē lucidũ cãdore
veritatis: ⁊ ſolidũ firmitate eternitatis: ⁊ vndiqꝫ ſibi ſile
pulchritudine vitatis. q. de⁹ penetrata teſtudine itelligēd⁹